

Destinator: Vladimir Anton

Expeditor: Kanya Henrietta

Școala de proveniență: Liceul Rom. Cat.
"Segitș Maria"

Localitatea: Miercurea-Ciuc

Clasa. X.

Profesor îndrumător: Borabos Andrea-Zsófia

Miercurea-Ciuc

28.03.2024

Dragă Vladimir Anton,

Nu vei crede ce s-a întâmplat cu mine! Aș spune
să gici, dar nu sunt o persoană cu multă răbdare,
deci intru direct pe subiect. Vara aceasta merg la PRAGA!
Da, exact în același oraș unde a muncit Dite!!!
AAA, nici acum nu-mi vine să cred! Și aceasta e posibil
datorită fie. Așa că, prima dată aș vrea să-ți scriu cât
de recunoscătoare sunt că mi-ai atras atenția,
când ai prezentat cartea, pentru că spunând între
noi, la un moment dat m-a plictisit atât de
mult evenimentul, că mi s-a părut că este aproape
imposibil atragerea atenției mele. Însă tu ai
reușit și îți mulțumesc pentru acesta foarte,
foarte frumos!

Deci, ai vrea să știi cum s-a întâmplat totul
cu mine, o fată din Liceul Romano Cat. "Segitș
Maria" din Miercurea-Ciuc, actual având 17 ani
și un cos enorm pe față!

Prima dată trebuie să știi că bunica mea,
când a fost tânără, a muncit destul de

mult în industria hotelieră și de restaurante în Germania, Ungaria și Cehia. Și astfel, așa cum ne-am obișnuit în familie, ascultăm întâmplările ei din restaurante și cochetări, vrem-nu vrem. Deei, când am avut memoria că nu am găsit cartea aceasta în bibliotecă, am întrebat-o pe bunica mea dacă ea are cartea aceasta, dar nici ea n-a avut-o. Însă, bunica mea a avut ideea de a scrie pe Facebook că căutăm cartea "L-am servit pe regele angliei" de Hrabar. Na, să vezi acum reacțiile mele:

- 1) Nici n-am știut că ea știe așa de mult despre Facebook și despre modul cum funcționează
- 2) Am fost 100% convinsă, că nu aș scrie pe pagina mea de Facebook acest lucru pentru că, nici nu-l folosesc și, de fapt, pentru că pur și simplu NU!

Atunci bunica mea a scris pe pagina ei de Facebook că ea caută cartea respectivă.

După o zi (m-a și surprins că așa de repede???) a și venit oferta. Una dintre prietenele tinere ale bunicii, care muncește în Praga, are această carte. Deoarece ea nu e acasă acum, a spus că fata ei mi va da cartea. Am și primit-o și am început s-o citesc.

Trebuie să-ți spun că fiind o fată care preferă cărți en actione, cu furie și cu

mult plot twist mie plăcut storylineul și chiar am și râs cu voce tare datorită lui Dîtê. (cred că scriitorul a realizat un caracter development foarte adevărat). Mă plăcut cum a realizat scriitorul acest development, prin care a trecut Dîtê, cel care a început cu vânzarea Hot Dogurilor cu un suflet plin de speranță, vrând să ajungă departe în viață, și care la final revine tot la vânzarea de Hot Doguri, doar cu o mentalitate mai înțeleaptă cu multă experiență, ne împotrindu-se soartei lui de a trăi ca un sărac. Brea ironic, nu?

Ah și, dragă Anton, foarte important să-ți măturăsc ceva, care poate să-ți pară nasol, dar tot căutam că de ce e titlul "L-am servit pe regele Angliei", dacă Dîtê NU l-a servit pe regele??!! Citind romanul am așteptat INTOTDEAUNA momentul în care Dîtê spune că "ooo uite-te aici e regele, merge și îl servesc" dar n-a venit momentul acela. ① Am fost un pic dezamăgita, ea să fie sinceră. Dar nu prea contează, că de când am citit cartea fac tot felul de teorii în capul meu, că oare de ce a ales scriitorul acest titlu?? (Trebuie să-ți zic că creativitatea mea a scăzut exagerat.)

M-am distrat de Dîtê foarte mult și m-a făcut veselă de fiecare dată când am luat cartea în mână. Recunosc, că percepția lui Dîtê m-a inspirat. Modul cum a rămas pozitiv, perseverent,

optimist și confident (chiar și atunci când a suferit de complex de inferioritate) sunt lucruri pe care ar trebui să le învăț și eu. Dîtê mi-a arătat că dacă mă focusez pe scopurile mele și erez în ele, până la urmă le voi obține one way or another.

Mi-a plăcut cum scriitorul a format propozițiile cu o lungime aproape infinitivă, fiindcă am rămas întotdeauna curioasă, nicio dată nefind cum se vor sfârși.

La un moment dat m-am hotărât să mă uit la film, înainte de a termina cu citirea romanului. Am hotărât așa pentru că pe la jumătatea cărții am realizat că nu înțeleg totul, intrucât în carte e vorbă despre multe lucruri cu semnificații profunde, mai complicate și mai serioase decât simpla întâmplare a lui Dîtê, un servitor haios. De asemenea, m-am hotărât că după ce mă aprofundez în tema celui de-al doilea război mondial, voi reciti cartea, ca să înțeleg și lucrurile care se întâmplă în fundal.

După ce am terminat cu cititul am restituit cartea lui Tamara (fata prietenei bunicii), cu care am început o discuție despre Dîtê, începând de la fețele acoperite cu diferite lucruri până la trecerea lui cu tava între mese. Să știți că am îndrăgit-o pe Tamara foarte mult și am devenit

prietene. Am petrecut toată ziua împreună și chiar de atunci menținem relația. Am întâlnit des și vorbim nu numai "L-am servit pe regele Angliei", dar și despre feluri de lucruri de ale adolescenților (hehehe) 😊

Am devenit apropiați așa de mult, că m-a invitat pe mine în PRAGA, căci ea se duce acolo de la sfârșitul lunii mai ca să lucreze la un restaurant alături de mama ei, ca Dîtă.

Deci ne-am înțeles că, dacă totul merge după planul nostru, în vară eu și sora mea vom merge la Praga la Tamara, care ne va arăta orașul

Cum atât... Așa e întâmplarea mea. Așa cum ar zice Dîtă: "Am avut noroc în nenorocie".

Deci, dragă Vladimiro nu știu cum să îți mulțumesc pentru tot ce s-a întâmplat eu mine, mulțumită ție și lecturii! Pe lângă lectură mi-ai dat o prietenă foarte bună (care este destul de rar în zilele noastre) și o aventură de care nici nu am îndrăznit să visez.

MULTUMESC! Te îmbrățișez cu drag și sper că odată în viața mea voi avea posibilitatea să-ți mulțumesc și personal! 😊

Fata, cui ai dat un plot twist de viață,

Henri